

L' HOME.

IV.

Las orellas.

nem á dir quatre paraulas respecte de aqueixos cartílechs ó membranas, que ab forma de caragol, nos comuniquen tots los sonits dintre la massa encefálica.

Orellas se anomenan; ellas son lo primer desturbi de la nostra vida, y per ellas tal vegada tots hauran sentit la impressió del primer dolor. ¿Qui no recorda durant la seba existencia la primera estirada de orellas, que lo mestre li dongué quan anava á estudi? Jo crech, que tots en general hi sentiren cubissó, y recordan los blaus, fets per los dits de los Mescenas que habem tingut.

Las orellas també representan lo seu important paper en la part que 'ls toca de la nostre vida.

Quantas vegadas se han vist amenassadas las meas orellas, així com las del próxim! Quantas cops s' hauran vist apunt de ser *escaladas* per una seca y freda mà de un ser imbécil! Suposo que si 'ns proposessem contarho, perdriam lo número.

Las orellas, també serveixen per classificar al individu que las porta.

Aixis, per exemple, l' home que te la desgracia de tindre las orellas massa grossas, es calificat per los seus semblants, de burro, y que en alguns es provat que tot lo seu talent lo portan á las orellas. De cap modo voldria que si per casualitat hi hagués algun dels meus lectors que no las tingúes petites, me guardés rencor, puig deu saber, que jo las tinch massa disformes y per aixó me conformo ab lo que la naturalesa m' ha donat.

De las orellas molts ne diuen *pantallas*; y d' aqueixos dos trossets que son part integrant del nostre individu, no sols ne tenim los sers

que gosem de vida, sino que fins las parets tenen orellas; y cosa estranya! Quan algunas vegadas dos se comuniquen un secret, desconfian de las parets que 'ls cercan, y lo que jo voldria sapiguer, es qui fou lo primer descubridor de las orellas de las parets.

Fins los de fora trovan orellas hasta en los romanins, per qué tots sabem lo que diu l' adagi: «Las matas tenen boca, y 'ls romanins orellas».

Aixis, donchs, es probat que debem guardar-nos de las parets y fins de las plantas, ahont l' ull il·lusrori del home veu orellas, y del mateix modo debem obrar respecte de cada hù de nosaltres.

Las orellas, serveixen de aparadors de lucso, ahont l' home hi posa á la vista pública totas las galas, joyas y adornos, convertintlas en mostradors; pero aixó, sols passa en paissos ahont no hi ha arribat encare la llum de la civilisació, y que 's fa estensiva eixa costum tradicional fins en las nostres fillas de Venus.

Pero fins aquí, no habem parlat de lo mes interessant de las orellas, y es precis que hi posem la nostre atenció.

Quants misteris...! Quantas cosas no han sentit las orellas! ¡Oh si totas poguessen parlar...!

La nena hermosa que tenint lo cor oprimint desitja un desahogo per poder viure mes quieta y tranquila, ne busca refugi ¿saben ahont? en las orellas, de una amiga ó altre persona de sa confiança, y que sigui fidel guardadora de los seus secrets.

Tot lo del mon es així; cada orella serveix per lo mateix (menos las dels sorts), per escoltar, y recrear nostre persona mes ó menos ab lo que sent, donantnos, sempre variats efectes per los diversos sonits que nos fereixen la Trompa d' Eustaquí.

Qué trista deu ser la vida del sort! Tenir orellas y no servirli per res! No poguer sentir las dolsas paraulas de un amich, de la nena á qui ayma, no poguer recrearse ab los efectes de

aqueixa admirable naturalesa, no poguer sentir lo cant dels aucells, los murmurs del riu, lo espantós rugit de las onas del mar, la retumbant veu de las tempestas, lo acariciador bés de la suau brisa, y altres sens número de efectes produhits per eix inmens brigit que 'n diuen mon.

Mes, qué faig? detente ploma meva, si no farías un cap-busó! A poch á poch ho farías massa fort y no vull que relisquis. Bastant has escrit respecte las orellas, y no 'm vull encaparrá, per que podria tornarme tísich, y 'ls demés al veurem ab las *pantallas* tan esblanquehidas, dirian que ja habia begut oli.

Ab aixó, lectors meus, si no hos ha agradat aqueix article, dispenseume, puig parlant vulgarment, no estich per romansos y ab énfasis dich com Espronceda «Que de este cuento y de su historia salgo!»

VIGENS BARUTA Y VALLS.

Amor.

Mirantme enamorada
'm deya desd' sa reixa la donzella
suspirant dolsament á cau d' orella:
—La fé que 't tinch jurada
escriu eixa mirada
y aquest suspir la sella.

Avuy, altre vegada,
ab dols mirar suspira desd' sa reixa
ohint d' un altre aimant la tendra queixa
—¡Ay que la fé jurada
esborra eixa mirada
y aquest suspir esqueixa!

MIQUEL M. PALÀ.

L' hivern.

Mentres lo llop per las devesas
famolench rastreja
à la nit cercant,
y del brancám fullas despresas
lo mastral rumbeja
los abets blincant,

Gentil pastora, que tremola,
rabassons que porta
ja ressechs del vent,
en la llar santa n' agombola,
y de fret mitj morta,
los tions encent:

..

Als vellets los crida
y als bovers convida,
enrotllantla tots,
quan lo gos que udola
y arripit s' amola
d' escalfar los sots,

Tot fidel ho enveja
y als bovers festeja
rebuscant caliu
y allí prop s' ajoca
la gaudida lloca
que als pollets reviu,

Allí sos fets recorda l' avi
sa maynada pasma
envejant son pler,
y com si fos d' avuy l' agravi,
tant se entusiasma
que hi voldria ser:

Y en tant son ànim torna á encendre
lo foch va apagantse
y l' que som escriu,
que 'ls tions forts ja tornats cendra
sols donan cercantse
l' alé del caliu.

Lo vell que ho contempla
se val del exemple
per dirho als de entorn
— Etat ignocenta
tu qu' els flama ardenta
seràs cendra un jorn

Mes, ans d' ésser cendra
també tens de estendre
lo mantell d' honor
que 'ls tions, sens mida,
per denarns la vida
s' han dat éls la mort.

JOSEPH VERDÚ.

Civilisació.

Segon deya lo Brusi, volen establir en Espanya la venda de la carn de cavall:

Lo qui ho ha proposat, deu ser un aficionat á las corridas de toros, que l' hi deu doldrer que 's perdi tanta carn de aquelles pobres bestias, victimas de las barbaritats del sigle XIX.

Y ¡veigin lo que son las cosas! Aquella proposició, de aquell marquès que parlavam en lo número anterior, ha sigut acceptada, de manera que ja no hi haurá corridas de toros y no habenthi corridas, hauran de deixar corre la venda de la carn de cavall perque gracias á la civilisació ja no moriran, ignocents, en espectacles tant repugnants.

Ja no hi ha toros, Espanya es ja civilisada.

Periódichs.

Actualment visitan nostra redacció «El Mosquito», (l' ase va al devant), «La Crónica de las noticias», «La Revista Tarrasense», «El Clamor de Gerona», «La Revista Suburense», «La Bomba», «El Pájaro-Pinto» y «La Campana de Gracia».

A tots torném la visita gustosament.

Mes gloria per Catalunya.

Uns quants catalanistas entusiastas, han tingut la felís idea de fer imprimir apart lo celebrat poema del inspirat poeta Mossen Jascinto Verdguer «La Atlántida», il·lustrada per un dels mellors dibuixants.

Al objecte s' habian dirigit al reputat artista francès En Gustavo Doré, qui n' demanà mil duros de cada grabat recordantse encare, tal vegada, de la guerra de la independència.

Una pregunta senyors de la comissió:

— Ja que 'l poema es en catalá ¿No fora mes bonich, obrir un certámen cridant als dibuixants catalans indicant lo tema, perque 'l que sortís premiat se encarregués de la il·lustració?

Si aixís fos, tal vegada la joia literaria que avuy te Catalunya, contindria també una gloria artistica.

Sembla mentida.

Per nostre ciutat, algun poltich de estin deu estar encarregat tal vegada de recullir noys, puig n' han desaparegut tres de la vebina vila de «Gracia» que molts dias fa que 'ls estant buscant per tot arreu; un d' ells sabém que es un tal Rial, de 13 ó 14 anys de etat, fill de Berga y aprenent en la botiga de robas que fa cantó á la plassa de la sobredita vila.

Desitjem que la autoritat se interessi en buscar aquesta ma oculta.

Nova cansó.

Lo conegut y estudiós jove pianista don Ramon Navarra está encarregat de posar en música una poesia de nostre company de redacció En Joseph Verdú (Gestus), pera ser cantada per lo reputat coro de «Los Tintorers», qui pensa donar també, segons noticias, un concert en benefici á la viuda y familia del malaguanyat dibuixant En Tomás Padró.

LO NIU GUERRERO.

Acabament de la llista de composicions rebudas en Secretaría, desde lo 7 de Juny fins á las 12 de la nit del 10 del mateix:

Núm. 74. A una musa que no es meva; draps y ferro vell. — 75. Balada; no me la tiren al sach, etc. — 76. Lo compte Blau; ay infeliz de la que nace hermosa. — 77. Lo mam vi; introducció. — 79. Anada á la font del gat; introducció. — 79. Los gegants del Born; ara ballan, ara ballan. — 80. Echegaray Petit. — 81. Los amors d' una raspa y d' un guerrero; sal fumant. — 82. Quintos de la Amalia; plaza Real. — 83. Qui conspiri, fusellat; mucho ojo! (P y LI) — 84. Perellonch y Pau Llançh; no me amoinia. — 85. Fantasia; al revés te lo digo para que me entiendas. — 86. Idili y Soliloqui; tambien me gusta echarlas de poeta etc. Espronceda. — 87. ¡Marsidas! sale la luna vomitando estrellas. — 88. La sultana; para ella el paraíso es ser bella, amar y ser amada (Campoamor). — 89. Las engunias de un Mestre d' Escola, cansó; bienaventurados los que padecen hambre y sed. — 90. Historia de un memorialista; afans d' un pobre jove. — 91. Epígrama; méu. — 92. Ah mi vols; cap mes. — 93. Epígrama; un mirall sense lluna. — 94. Una gatada; baixant de la font del gat. — 95. Epígrama; atenció. — 96. Epígrama; á un al ferli caritat, etc. — 97. Flor natural; lema un gorrista. — 98. Epígrama; 12308. — 99. Epígrama; clava el fino aguijon. — 100. Vida y fets d' un guerrero; lo tení una mare aixís, la vritat no fa guerrero (Pitarra). — 101. La fi del mon; tot s' acabat. — 102. L' amor de un guerrero; no 's pot viure enamorat. — 103. Lo mestre d' estudi; una gracia de caritat. — 104. La cansó del borratxo; de setse, de setse. — 105. A las ruinas del palau de Barcelona; estos Fabios ay dolor. — 106. Lo teatro escorxadó; ¡matal! — 107. L' amor d' un guerrero; voltal. — 108. Las delicias del serrallo; qui m' pogues tenir. — 109. Que tormenta nos amaga; panxa, fideos y arros. — 110. Una venjansa de lo Rey; En Pere; nas per nas. — 111. Lo general d' en Carnestollas; ma noy. — 112. Escala d' amor natural. — 113. Un contratemps; poema grotesch. — 114. Lo primer bunyol; lema; jo m' entench y ballo sol. — 115. Pobre Mestre! fortuna te dé Dios hijo. — 116. Ora pro nobis! ruje el infierno, brame Satan. — 117. Al pagés del sigle; si sentiu contar d' un bunyol, etc. — 120. Un mestre..... en mal de cor. — 121. Quentos de la vora del foch; si aixó no os agrada no sé que voleu. — 122. ¡.....! entre quatre. — 123. La rosa argenaria; la vuy. — 124. Las angunias d' un mestre; tinch gana. — 125. La vida, memento mori. — 126. Una visita al Castell de Alamprunyá; ay que ne es de gloriosa ta historia, etc. (Balaguer). — 127. L' amor d' un guerrero; memoria d' ultratimba. — 128. Cuatre y quatre: vuit. — 129. Lo néctar de Noé; santiago y monjetas tendrás. — 130. L' excorxadó; sanch y fetje. — 131. La Rambla de las flors; flors socials. — 132. Lo néctar de Noé; lo diluvi. — 133. Encubracions preteritas no es autich; donchs ya es bó. — 134. A las ruinas del Palau de Barcelona; estos Fabios ay dolor. — 135. Res! poesia impermeable, etc. — 136. Lo que vuy; per ella y á ella. — 137. A n' els bons trovadors; encara tenim patria los catalans. — 138. L' Amalia; un vá y tot; poema. — 139. Las mullers dels Saguntins; Dum Romæ, etc. — 140. Martre d' amor; amor y honra. — 141. Cant; no te fies de quien no ama, etc. — 142. Quentos de Mataró; me dijeron ser, etc.

De aquestas 142 han sortit las següents

Poesias premiadas.

(Premis ordinaris).

Flor natural del temps, núm. 86. Idili y soliloqui; tambien me gusta echarlas de poeta, etc. — Primer accésit, número 7. Cant per la flor natural; qui corra rep, etc. — Segon accésit, núm. 128. Cuatre y quatre!... vuyt.

Copa, núm. 104. La cansó del borratxo! de setse, de setse, etc. — Primer accésit, n. 129. Lo néctar de Noé; ¡Santiago y monjetas tendrás! — Segon accésit, no se adjudica.

Ploma artística, núm. 69. L' amor d' un Guerrero; poema. — ¿Me quieres? Te quiero. Dame el dedo. — Primer accésit, núm. 19. Poema épich; veniu oncle fins aci, etc. — Segon accésit, núm. 127. L' amor d' un Guerrero; memorias de Ultratimba.

(Premis extraordinaris).

1.º Lira, no se adjudica. — 2.º Núm. 131. La Rambla de las flors, sonet; flors socials. — 3.º Núm. 91. Epígrama; meu. — 4.º Núm. 103. Lo Mestre d' Estudi; ¡Una gracia de caritat! — 5.º Núm. 142. Quentos de Mataró; me dijeron ser jumento, etc. — 6.º No se adjudica. — 7.º Poesia en serio. Número 139. Las mullers dels Saguntins; dum Romæ, etc. — Primer accésit. Núm. 18. Lo jardiner. — Segon accésit. Núm. 44. La missió del poeta; cantau dels grans profetas, etc. — 8.º Núm. 111. Lo general d' en Carnestollas; ma noy! — 9.º Núm. 38. Lo Mestre Oriol, de Lleida. Ed egli cul fatto trombetta, etc. — 10.º Núm. 48. La cansó del afamat; Panxa, fideos y arrós. — 11.º Núm. 28. A la lluna; ¡Bandarra! — 12.º Núm. 20. La font del Gat. — 13.º No se adjudica. — 14.º No se adjudica. — 15.º Núm. 106. Lo Teatro escorxadó! ¡Matal! — 16.º No se adjudica.

Lo que 's fa públich pera satisfacció dels interessats. — Barcelona 13 de Juny de 1877. — Lo Secretari.

JOSEPH ORIOL MOLGOSA.

Lo progrés.

(Faula).

Un home concebí una idea un dia
y en práctica després, ab energia,
volgué posarla
per' ensajarla.

Somoure va després altas montanyas;
á trossos va emportarsen sas entranyas,
y sens esguerro
tragué lo ferro.

Barras va fern' que res podia torsa,
y enginy cercant pera suplir la forsa,
pensá cremarlas
per' doblegarlas.

Ja al ferro subjectava ab sa lley forta,
y encar qu' era ab mil formas massa morta,
volgué ab fe ardida
donarli vida.

Calderas feu del ferro que manava;
umplertas d' aigua aprés las escalfava,
y quan bullia
vapor sortia.

Per cosas molt mes grans sentintne anyora
va inventar la gegant locomotora,
juntant los pobles
més fers ab robes.

Esporuguit de l' obra que al mon dava
y que sa justa gloria proclamava,
fou á esperarla
per' deturarla.

Com l' buracá bronzint, vapor y ferro
al home anavan, y ell creyentho esguerro,
parau volia,
y allí moria

Del home 'l progrés naix; ab ell avansa;
si deturarlo vol, se fa á ell venjansa.
Hont l' hom s' atura
hi ha sepultura.

S. ALSINA Y CLÓS.

Un convidat.

'N Llibori era un home que evitava quant podia la molestia de que 'l convidessin; ell se la prenia.

Un dia, estant dinant a casa d' un de 'ls molts paganos aquet l' hi digué:

— Saps que aixó de convidarte tu mateix es eser massa exigent Llibori?

— ¡ Cóm !! replicá ab tota serietat y fent cruixir ab las dents una pota de gallina, la exigencia fora, que després de dar-me menjar esperés encara que 'm convidessin.

Suposicions.

— Perqué per cridar ó governar 'ls soldats, ho fan tocant la trompeta? preguntá a un jove una senyoreta.

— Perqué, contestá aquet, com que de soldats n' hi ha de Catalunya, Castilla, Andalusia y altres provincias, de paraula n' hi hauria molts que no ho entendrian.

F. CLARASSÓ.

Las mullers dels Saguntins.

Ab aquest títol, ha guanyat lo premi ofert per la societat « La Silenciosa », en lo certámen de « Lo Niu guerrero », la poesia seria que en la festa següent publicarem en nostre periódich com també ho farán « La Crónica de Catalunya », « La Bomba » y « La Lluanera » de Nova York.

Humor literari.

Tenim entés que « Lo Niu guerrero » te projectat per lo certámen que s' ha de celebrar, adornar lo teatre del Circo de una manera sorprendent y humorística.

Durant la repartició de premis se tocarán sardanas y cançons pastorils per instruments verdaderament catalans.

Segurament després se donará una vetllada literaria en compliment als premiats y s' imprimirán las poestas premiadas ó en un tomo ó en un número extraordinari de nostre periódich.

Prou fanals.

En la Rambla volen colocarhi deu ó dotse candelabros mes, dels que últimament han colocat.

Valdria mes que 'l nou gasto que aquestos portarán servis perquè los fanals que hi ha are poguessen cremar tota la nit, sens que al sortir dels teatres s' hagués de anar á las foscas com suchsubeix actualment.

Gracias á Deu.

Alguns espiritis estan acordes en assegurar que á la tercera ó quarta reencarnació de sos respectius esperits en aquest astre, las obras del Parque ja estaran acabadas.

Donem gracias á las doctrinas de Allan Kardech per los beneficios que 'ns reportan.

Bolas.

En la nit del dia dotze, una horrorosa matansa tenia lloch en los carrers de Barcelona: per tot arreu se trobaban cadavres invadits per espesas munions de mosquits y altres insectes.

Las pobres victimas perteneixian á la rassa canina sobre la qual ha caigut ja lo terrible fallo del Municipi, lo que 'ns demostra que la humanitat, per un fi humanitari deixa de ser humanitaria.

Certámen humorístich.

Humorísticament dibuixadas y redactadas son las targetas que fins avuy se van repartint per la invitació de lo humorístich certámen que celebra demá diumenge la sempre aplaudida societat « Lo Niu guerrero ».

Las targetas son de paper de estrassa, y segons novas los rams de flors que al entrant s' anirán donant á las senyoretas, son de molt gust y molt originals.

Col·legi Mercantil.

Pera 'l pròxim certámen que en celebrat de las festas de la mare de Deu de la Mercè celebra aquet col·legi, desitjariam que hi hagués tres premis ordinaris y altres de extraordinaris y no tots iguals com antany.

Fora carbó.

Un ciutadà de la república del Nort de América, ha fet un curiós càlcul estant cert de que l'aygua que cau del Niágara en un dia, fora prou per posar en moviment, durant un any, todas las máquinas de vapor,

¡ Pobres inglesos si aixó 's pogués realisar !....

UN CAS DE TANTS.

e 'm recorda que lo dia divuit de Juliol de l' any passat y quan lo sol acababa d' amagar-se derrera las vehinas montanyas cansat d' il·luminar durant aquell dia las miseries de la vida humana, m' estava sentat á l' eixida de casa fumantme un cigarro, en manegas de camisa, gosant dels purs ayres d' una nit d' estiu y esperant lo sopá, quan sopadament crusá una idea per ma imaginació.

Feya molt temps que desitjaba casarme ab una noya molt caya que habia conegut en un ball del « Casino universal ». Pero ¡ ay ! desgraciadament desitjar no es poguer.... ¡ Si jo pogués furia tantas cosas !.... Nos habem de contentar desitjanlas solament y.... encara gracias....

Prou filosofía y ¡ avant ! com diu l' autor de cert llibre.

Hi habia mes de mitja hora que m' estava ab lo cap entre las mans. Un crit de — Senyoret? — donat per la criada, m' tragué de mon embabiecament.

— ¿ Que hi ha ? — li vaig preguntar ab veu mes agre que l' acostuada.

— Lo sopá es a taula.

— Ja vá....

Me dirijí al menjadó. Durant lo sopá tinguí sempre grabada en mon front, la idea que tant repentinament s' ocupá de mí.

Acabar de sopar y tornarmen á l' eixida, tot va ser hu.

La lluna, ab forma d' una tallada de meló, comensaba á deixar que 's veigés sa pàlida cara, estirantse y fregantse 'ls ulls, cremada per haber-la fet llevar tant d' hora....

Vaig donar unas quantas voltas per l' eixida y m' vaig sentar. La idea no m' abandonaba. — ¡ Ah ! ingrata.... M' has olvidat? — Está bé, — anava dihent entre mi mateix.... Jo 'n faré una.... Jo que durant tant temps he cregut que m' estimabas y avuy perque saps que no tinch un céntim m' abandonas?... Ah ! Perqué vaig neixer? ¿ Pera ser desgraciát? — ¡ Ni may que hagués nascut !... Etc., etc. Dech al sastre, al pagot, al amo de casa, á tothom, en una paraula, y la Ignés determinació.... La determinació esta presunta.

Dessesperat, bolat y disparat com una bala, vaig atravesar lo menjador y m' vareig ficar al meu cuarto.

La criada que estava desparant la taula y que anaba ab una porció de plats, al véuren d' aquella manera s' assustá y 'ls deixá caurer. Si 's varen trencar no ho se, pero ho suposo.

Arribar al cuarto y comensá á obrir calaixos de la meva tronada calaixera, fou fet en menos temps del que lo conto. Al fi vaig trobar lo que buscaba. Un parell de revolvers, un de la meva exclusiva propietat y l' altre de la d' un amic que me l' habia donat perque l' hi guardés.

Me vaig posar l' americana, recórdintse que 'ls he dit que anava en manegas de camisa, vaig conduirme de la millor manera posible un revolver á cada butxaca y cap al carré falta gent. A passos agegantats me dirigí al de Mercaders. Al arribar devant de l' escaleta ahont habitaba la meva curra, me vaig posar un revolver á cada ma, vaig quedar un rato indecís si ho faria ó no ho faria, y.... ¡ pam ! sense donarmen compte jo mateix, com un cohet me vaig ficar á l' escaleta.

Encara no habia pujat una dotzena d' esglahons, quan senti que la porta del quint pis s' obrí y la persona que d' ell sortia era la meva Dulcinea, es á dir, la que jo desitjaba que fos meva.

— Y are, ahont vas d' aqueix modo? Que t' has tornat boig?

— No m' digas res, pérfida, ingrata.... Estich fastidiat de....

— Pero home, sossegat.... ¿ Quina causa t' ha induit?.... Vaja home, vaja, sigas mes racional.

— Aquesta es la causa. Si jo no fos tan racional.... Si tú m' estimasses....

— Ah ! Aixó t' obligaba.... Si no es mes que per aixó tot s' arreglará....

No m' entretindré á explicaros l' escena que va tenir lloch entre nosaltres; de satisfaccions, escusas, abressadas, moviments de brassos, demanin. Quinse dias després lo capellá 'ns llegia la Epistola de San Pau y avuy continuem vivin felissos, enamorats y sense un clau; pero per alguna cosa

degué dir un poeta, qual nom no recordo: *contigo pan y cebolla*.

Y ¿ lo dels revolvers, dirán vostés? Ab quatre paraulas está dit.

En lo quart pis de l' escaleta ahont vivia la meva dona (y ara ja puch dir meva) hi vivia un prestamista y com que no tenia un céntim.... ¿ Comprénen?... ..

— ¿ Donchs no s' anaba á matar? preguntarán de nou.

— Ho feya veurer. ¿ Qui 's mata per una dona?

Bom.

Dolora.

(A mons amichs Narcis y Prats).

Quan recordo, per desgracia, los nostres passats amors, es á dir, los amors meus, puig no ayma qui no te cor;

Quan recordo que passaba las horas en un balcó que hi ha en la rambla del Centro punt, per mí, de trist recort;

Quan recordo que ab frisanza oviraba al meu entorn ab lo desitj de mirarte y de dirte « á deu » tant sols;

Quan recordo que los celos m' arrebatavan lo goig y arreu miraba aquell rostre

ab los ulls de la il·lusió, Penso .... ¡ si 'l temps que perdia

aixis frenétich y foll l' hagués dedicat á escriure....

faria versos mes bons !

PERICO MATALASSÉ.

Vianda del temps.

Al vespre del dissapte anterior, un tal « Joseph » tot sol sortí de casa, y en tant ell va ser fora, un bon « doctor »

entrá. Anóm als toros, l'ouadecó y ella que segons diuben res l' hi xoca

prop de « la palla hont dorm » lo seu « doneta », Va dirli mes « madura » que una nespra :

— « Prou toros que tenias abir vespre ».

GESTUS.

Teatres.

La companyia que dirigeix don Gervasi Roca y que últimament funcionaba en lo gran teatre del Liceo, está recullint aplausos diariament en lo teatre de Tarragona, particularment, segons diu « La Opinion », en lo drama « La clau de casa ».

Teatre Espanyol.

La senyora Franco de Salas se va fent tant popular que l' altre dia vàrem sentir lo següent.

Un home que sens dupte, alguna vegada, habia vist abreviat lo nom de Francisco ab FRANCO, al veurer lo nom de la reputada artista que anteriorment hem dit, va dir; creyen son nom abreviat :

— La senyora FRANCISCO DE SALES, vaja, es una bona tiple.

Tivoli.

De cada dia es mes aplaudida la nova sarsuela de spectacle « Lo cant de la Marsellesa » deguda á la ploma de nostres amichs En Joan Molas y Narcis Capmany, essent agradable la música que acredita una vegada mes al reputat compositor, lo senyor Manent.

Desitjariam que 'l coro de donas no 's distregués tant ab los jovenets que 'ls fan posturas, perque moltes vegadas, com en la primera sortida que tenen en la sarsuela que parlém, desafinan, no per no saberho cantar sino que rihent y fent... brometa, todas las notas musicals se tornan RE...!

Bon Retiro.

L' any passat los empresaris de aquest teatre anunciaren en los periódichs que las pessas que 's presentessin

dignes se farien, a fi de animar algun pobre autor que per falta de sort (no de talent) cap profit rep de son desconegut mèrit.

No es aixís aquest any que en lloch de estrenar las aceptadas de l'any passat, n' encarregan escriure als autors mes afortunats.

Consti que l'autor de aquest sueltó no parla per tenirhi cap pesa presentada.

Circo.

Aquí no hi fan comedia pero demà diumenge, a las 9 del matí, hi fan NIU uns guerreros que declaran la guerra al mal humor.

Si volen sentir los alegres y divertits cants que farán dintre aquest NIU GUERRERO, procurin arregar un paper de estrassa que's reparteix entre 'ls que demà sortiran de la clofolla de l'ou.

Euterpe.

Demà diumenge torna a donar concert aquesta societat repetint la aplaudida cantata « Catalunya », lletra de don Joseph Roca y Roca y música de don Claudi Martínez.

Barcino.

Aquesta reputada societat coral demà diumenge y en la nit de Sant Joan dona un ball corejat en los Camps Eliseos: crèyem que 'l nom de la societat bastará per ser numerosa la concurrencia.

Estrenos.

Sabém que 'ls senyors Aulés, Pitarra, Riera y Bertran y Feliu y Codina, estant escribint obras que se estrenarán aquest any en lo teatre del Bon Retiro.

Ball.

En la nit de Sant Joan, lo coro de « La Union Barcelonesa » donará un ball en lo teatre Espanyol, cantant algunas pessas a coro y orquesta y altres a veus solas.

Vilanova y Geltrú.

Además de la reputada companyia dramática que funciona en lo teatre del Tivoli de aquesta vila, tenim noticia de, acles, nos alegrem de la nova, pero ho sentim al mateix temps, porque per una vila basta y sobra una companyia, de las que may cansar al públich no de una vila sino de una ciutat, com ho acreditan las senyoras Mena, Abella y Soler y los senyors Tutau, Goula, Aciscle Soler, Valls, Pinós y altres.

A una... i mossal!

I.

Rosa: los teus ulls son fletxas
que las tires al meu cor
y lo que 'm fletxas me nena,
es lo saber..... que tens dot.

II.

Dius que guanyas quatre duros
treballant a ca 'ls Batllons,
donchs vindré per dispesar
y jo menjaré del tros.

III.

Dius que ton pare ha quebrat
y dius que encara m' estimas.....
pots quebrar, del meu amor,
a mi ab « quebrats » no m' hi vingas.

JOSEPH CAMPDERRÓS.

A un' altre.

IV.

Negres son tos nlls nineta,
ton culis negre y finet,
si 'm vols a mi que so blanch
sempre farem café ab llet.

V.

Ab dos xavets que tu portas
y ab los dos que 'm deixaré,
ja 'ns proporcionan dos quartos
las polseras solsament.

JOSEPH CAMPAMÁ.

Epitafi.

Jau aquí un CAP DE MORT nou
que un CAP-VIU per tant CAP D'ASE
lo va fer ser CAP DE BOU
ab tot y 'l ser CAP DE CASA.
Lo CAP GROS morí no mes
gelós d' un CAP-VERT: — lector:
val mes ser de LA MORT PRES
que pas ser PRES DE L' AMOR.

GESTUS.

La propietaria.

La filla de l' Arbolaria,
que 's un xiquet fanfarrona,
deya a sa amiga Ramona:
— Mira, jo soch propietaria,
y aixó, creu, no ho pots duptá.
Li va respondrer l' Agneta:
— Es que a la meua escaleta
hi te un quarto per illogá.....

NOY-MACO.

(Traducció d' Heine).

Van donarme molts consells
y 'm van carregar d' honors,
van di que tingués paciència
que 'm darian protecció.
Després de tals prometenças
de segur m' haguera mort
a no ser per un bon home
que 'm protegí de debó.
Tot ho dech a n' ell y sempre
l' alabaré; lo que 'm dol
no poguer petonejarlo,
perque aquest home so jó.

Nom de la flor natural

DELS « JOCHS FLORALS » PASSATS.

RE-CA-DO.

Nom de la anterior

REINA DE LA FESTA.

— Donya endevinalla DI-SAP-TE.

En Pau Descansa.

Per mes que es estrany de sobras
Ja Mort, are, 's desespera
d' haber mort las malas OBRAS
que deu ó dotse manobras
van alzar en LA BANDERA:
Ja en la batalla primera
son descreít va ser gran:
la segona, reculant
van PERDRE: y en la tercera
van quedar sense BANDERA,
que 'l descreít are amaga
quedant d' aquesta manera
tots los manobras envaga.

Senyor Filivert.

Repetim que si los imbécils redactors de son lleuger periódich « El Mosquito » no saben en que omplir sas columnas mes que ab insults que no firman, nosaltres necessitem mes las nostras pera no tractar tant malament al públich com « El Mosquito » que no mes sab donarli PALLA creyent qu' es de la seva rassa.

Llestos donchs de contestar als covaris que han perdut la urbanitat y LA XIRINOIA, sols contestarem si algun desca-rat sab firmar ab un nom de persona encare que aplicat sobre un ANIMAL cem « El Mosquito ».

Senyor Font y Guitart.

Si no fent cas de las preguntas que tots los periódichs l' hi fan, sobresilo saber abont son los objectes entregats pera la loteria iniciada en 1873 en benefici a la viuda y familia de Robert Robert no contesta, farem públics certs comentaris, que cap be portan a la seva dignitat.

En HU DOS TERSA ES DOS HU-DOS
y tot ho troba SEGONA QUINTA
que per ell QUARTA hi ha res al mon
que ab TERSA QUARTA difícil siga.
Fins lo CINCH QUARTA de guerra d' are
que al TOT s' espalla, l' arretglaria
perque alguns homes QUARTA SEGONA
que DOS, TRES-QUARTA QUART necessita.

OILERUA.

Tinch nom com totes las cosas,
mon origen dech al poble,
y tu 'm tractas com a noble
quan un apellido m posas.
Tinch mans pero no tinch peus,
tinch balas sens ser guerrer,
fins tinch pa y no soch forner
y fins ridícul me veus.

J. C.

Lo nom d' aquesta senyora y 'l de la Flor natural
lo sabrán diumenge próxim si no l' han endevinat.

MEMORIA DEL SENYOR SECRETARI dels « Jochs Florals ».

Lo nom d' aquesta senyora y 'l de la Flor natural
lo sabrán diumenge próxim si no l' han endevinat.

Lo Secretari.

S' ADMETEN ANUNCIS

A POCH PREU.

LLIBRERÍA, PAPERERIA

Y DEPÓSIT DE MÚSICA

DE

M. PUJOL Y MARTINEZ,

Rambla d' Estudis, n. 5.

En dit establiment se trova de venda la

SENS RIVAL EN LO MON

TINTA DICRÓICA

comunicativa, senzilla y de colors

¡MILLOR QUE TOTES LAS CONEGUDAS!

No oxida las plumas ni castiga 'l paper.

Papers pera escriure, de totes classes.

	Rs.
BIBLIA DE LA HUMANIDAD, per Michelet.	12
LOS BESOS MALDITOS, per H. de Koch.	4
LAS MUGERES Y SUS NOMBRES — ELLAS.	6
FULLAS SECAS (poesías de D. S. Alsina).	2
VENUS RETOZONA.	4
MEL Y FEL (poesías de D. Joaquim Riera y Bertran).	6
BROTS (14 poesías y 25 fábulas satíricas) de D. Joseph Verdu (Gestus).	4
MANUAL DEL PINTOR a la ayguada y al lavad.	5
CATECISMO de los Maquinistas y fogoners.	10
EL MODERNO DESTILADOR LICORISTA.	24
Obras de Vuch, de Verne, Mayne-Reid, Aimard y altres celebrats autors.	

Se admeten suscripcions a la Ilustració Espanyola y Americana, Moda, Correo

Y aquet periodich.

Secretaría: RAMBLA D' ESTUDIS, N.º 5, LLIBRERIA.

BARCELONA: Estampa de Thomas Gorchs, Cárme, 38.